

Επιτακτική πλέον η ανάγκη χρήσης Εναλλακτικών Μεθόδων Επίλυσης Διαφορών (ΕΜΕΔ)

Eur. Ing. Platonas Stylianou, B.Eng. (Hons), MSc, MCS, CEng, FICE, FCIArb.
Chartered Civil Engineer – Arbitrator – Accredited Mediator

Η ολοένα αυξανόμενη δυσκολία απονομής δικαιοσύνης παγκοσμίως και σε συνάρτηση με το δόγμα “Justice delayed is justice denied”, οδήγησε τους νομικούς κύκλους και όχι μόνο, στην αναζήτηση συμβιβαστικών και εξώδικων μεθόδων επίλυσης διαφορών, οι οποίες χαρακτηρίζονται ως Εναλλακτικές Μέθοδοι Επίλυσης Διαφορών (ADR - Alternative Dispute Resolution). Είναι κοινή διαπίστωση, ότι η απονομή δικαιοσύνης, τόσο στην Κύπρο όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, υποφέρει στις μέρες μας από δυσλειτουργίες και αντιμετωπίζει προβλήματα αποτελεσματικότητας.

Ειδικά στην Κύπρο, οι υποθέσεις που συσσωρεύονται στα δικαστήρια, έχουν ως αποτέλεσμα να παρατείνονται για χρόνια οι διαδικασίες απονομής δικαιοσύνης, με αποτέλεσμα να αυξάνονται και τα έξοδα των διαδίκων. Η υπερφόρτωση των δικαστηρίων οδηγεί σε ασφυξία τα κρατικά συστήματα απονομής δικαιοσύνης, ενώ η μεγάλη διάρκεια της δίκης στην οποία περιλαμβάνεται ο απαιτούμενος χρόνος προσδιορισμού μίας υπόθεσης και τα ενδεχόμενα αναβολής σε μεταγενέστερη δικάσιμο, προκαλεί πολλά προβλήματα. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, η αναζήτηση και λήψη αποτελεσματικών μέτρων αναδιοργάνωσης της δικαιοσύνης και απλοποίησης των διαδικασιών είναι αναγκαία, προκειμένου μάλιστα να απελευθερωθεί το δικαστικό σύστημα από τα βάρη που του εναποθέτει μία συντηρητική και άτολμη κοινωνία, η οποία και πιθανόν ενδόμυχα να επικροτεί για τους δικούς της λόγους την κατάσταση αυτή.

Αυτό ακριβώς το γεγονός, ώθησε αρκετά χρόνια πριν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε προβληματισμό και την οδήγησε, να υποβάλει στις 22 Οκτωβρίου 2004 την Πρόταση Οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, με τίτλο «Οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις». Οι λόγοι που οδήγησαν στην υποβολή της υπό συζήτηση Οδηγίας απεικονίζονται με σαφήνεια στην Αιτιολογική της Έκθεση, στο κεφάλαιο υπό τον τίτλο «1.1 Στόχος» και στο υποκεφάλαιο «1.1.1. Καλύτερη πρόσβαση στη δικαιοσύνη», όπου χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι: «Η καλύτερη πρόσβαση στη δικαιοσύνη είναι ένας από τους βασικούς στόχους της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, στην οποία τα άτομα και οι επιχειρήσεις δεν πρέπει να εμφανίζονται ή να αποθαρρύνονται από την άσκηση των δικαιωμάτων τους λόγω της ασυμβατότητας ή της πολυπλοκότητας των νομικών και διοικητικών συστημάτων στα κράτη μέλη. Η έννοια της πρόσβασης στη δικαιοσύνη πρέπει στο συγκεκριμένο πλαίσιο να περιλαμβάνει την προώθηση της προσφυγής σε δέουσες διαδικασίες επίλυσης των διαφορών για τα άτομα και τις επιχειρήσεις και όχι μόνο την πρόσβαση στο δικαστικό σύστημα»

Η επίλυση διαφορών στην κατασκευαστική βιομηχανία, περιλαμβάνει μια σειρά από διαδικασίες, οι οποίες έχουν ως στόχο τη διευθέτηση κάθε είδους διαφοράς που μπορεί να παρουσιαστεί μεταξύ των εμπλεκόμενων Μερών (Συμβούλων Μελετητών, Πελάτη / Εντολέα, Εργολάβου, Διορισμένων Υπεργολάβων, κλπ.) και αρκετές από αυτές έχουν υιοθετηθεί στα νέα Συμβόλαια της ΜΕΔΣΚ, ώστε να επιλύσουν εξώδικα τις διαφορές που προκύπτουν.

Οι διάφοροι γνωστοί εναλλακτικοί τρόποι / μέθοδοι επίλυσης διαφορών, εκτός της ήδη γνωστής Διαιτησίας (για την οποία υπάρχει προηγούμενη μου αρθρογραφία), η οποία είναι νομοθετημένη στην Κύπρο με τον Περί Διαιτησίας Νόμο, Κεφάλαιο 4, είναι μεταξύ άλλων:

α) Διαπραγματεύσεις (Negotiations):

Είναι η πιο συνηθισμένη μέθοδος επίλυσης διαφορών, στην οποία τα Μέρη επιχειρούν από μόνα τους να λύσουν τη μεταξύ τους διαφορά. Συμβαίνει καθημερινά στη ζωή μας, τόσο σε εμπορικές πράξεις όσο και σε κατασκευαστικές συμβάσεις.

β) Διαμεσολάβηση:

Η διαμεσολάβηση συνιστά μια από τις πιο «φιλικές» προσεγγίσεις για τη διευθέτηση διαφορών και ενδεχομένως, από πολλές απόψεις, την πλέον αποτελεσματική, νοουμένου ότι τα Μέρη, ενδιαφέρονται πραγματικά για τη διευθέτησή των διαφορών τους και διαθέτουν, αντικειμενικά, τη δυνατότητα να λαμβάνουν τις απαιτούμενες αποφάσεις προς την κατεύθυνση αυτή. Τα εμπλεκόμενα σε μια διαφορά Μέρη, συμφωνούν από κοινού να αναθέσουν σε ένα τρίτο φυσικό πρόσωπο, εντελώς ανεξάρτητο, το διαμεσολαβητή, να βοηθήσει στην εξεύρεση κοινά αποδεκτής διευθέτησης της διαφοράς τους.

Ο διαμεσολαβητής, διασφαλίζει ότι τα Μέρη έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής στη διαδικασία. Ο διαμεσολαβητής στην προσπάθεια διευθέτησης της διαφοράς, δεν λειτουργεί ως τεχνικός σύμβουλος οποιουδήποτε από τα εμπλεκόμενα μέρη αλλά, ως «καταλύτης», ο οποίος, αφού κατανοήσει τη φύση της διαφοράς και τις θέσεις των εμπλεκόμενων Μερών, καθώς επίσης και τους υποκείμενους λόγους (πραγματικούς ή άλλους) που διαμορφώνουν τις εν λόγω θέσεις, προσπαθεί να βρει τα κοινά σημεία των συμφερόντων μεταξύ των δύο Μερών, στη βάση των οποίων να καταλήξουν σε συμφωνημένη λύση. Η λύση, δεν επιβάλλεται από τον διαμεσολαβητή, αλλά πρέπει να είναι αποτέλεσμα ελεύθερης επιλογής των εμπλεκόμενων στη διαφορά Μερών.

Η διαδικασία διαμεσολάβησης τερματίζεται, είτε με το συμβιβασμό των Μερών και τη σύναψη συμφωνίας συμβιβασμού, είτε με τη σύνταξη πρακτικού μη σύναψης συμφωνίας. Ο τερματισμός της διαδικασίας διαμεσολάβησης σημαίνει και τον τερματισμό της εντολής και της δικαιοδοσίας του διαμεσολαβητή.

γ) Συμβιβασμός / Συμφιλίωση (Conciliation):

Είναι καθαρά ιδιωτικός τρόπος επίλυσης διαφορών, γίνεται κατόπιν πρωτοβουλίας των Μερών. Είναι παρόμοια μέθοδος με τη διαμεσολάβηση, αλλά στη συμφιλίωση το τρίτο πρόσωπο μπορεί να προτείνει λύσεις στα Μέρη για να μπορέσουν να επιλύσουν τις διαφορές τους. Σε αντίθεση με τη διαμεσολάβηση, όπου ο Διαμεσολαβητής δεν προτείνει λύσεις αλλά βοηθά τα Μέρη να καταλήξουν από μόνα τους σε λύση.

Και στις δυο περιπτώσεις, η λύση δεν είναι δεσμευτική, εκτός εάν υπάρχει ειδική συμφωνία (ρητή) που να αναφέρει διαφορετικά.

δ) Μίνι Δίκη (Mini Trial):

Διαδικασία ιδιωτικής επίλυσης της διαφοράς ενώπιον υψηλόβαθμων στελεχών των επιχειρήσεων, με επικεφαλής ουδέτερο τρίτο πρόσωπο.

ε) Φιλικός Διακανονισμός (amicable settlement):

Είναι παρόμοιος τρόπος με τη διαπραγμάτευση, αλλά μπορούν τα Μέρη να καταλήξουν σε αυτήν, ακόμη και εάν είναι ήδη σε άλλη διαδικασία επίλυσης διαφορών.

στ) Κριτική Διαδικασία (Adjudication):

Ιδιωτικός, συνοπτικός τρόπος εκδίκασης της υπόθεσης. Σε μικρό χρονικό διάστημα (που προκαθορίζεται) ο Κριτής οφείλει να ακούσει τα Μέρη, να ολοκληρώσει τη διαδικασία και να εκδώσει Απόφαση (Decision). Ο Κριτής είναι ένα ουδέτερο άτομο, συνήθως έμπειρος Μηχανικός που μπορεί να κατανοήσει τα τεχνικά ζητήματα της διαφοράς. Ο Κριτής έχει συγκεκριμένες εξουσίες μέσω της συμφωνίας μεταξύ των Μερών και η Απόφασή του, είναι δεσμευτική στα Μέρη.

Η Απόφαση του Κριτή είναι δεσμευτική, αλλά όχι τελεσίδικη, αφού τα Μέρη μπορεί να μην την αποδεχθούν, αποστέλλοντας εντός εύλογου χρόνου που καθορίζεται Ειδοποίηση μη Αποδοχής ή NoD (Notice of Dissatisfaction). Ένα τρίτο μέρος δίνει μια δεσμευτική απόφαση στα Μέρη σε μία διαφορά, εκτός ή μέχρι αυτή να αναθεωρηθεί σε διαιτησία ή σε δικαστική διαδικασία. Η Κριτική διαδικασία δεν είναι Διαιτησία και συνεπώς δεν είναι δεσμευτική στον Περί Διαιτησίας Νόμο (Κεφ.4).

ζ) Διαιτησία (Arbitration):

Η Διαιτησία είναι ένας νομικός όρος για την εναλλακτική διαδικασία επίλυσης των διαφορών, εκτός δικαστηρίου. Είναι δηλαδή μια διαδικασία, που σκοπεύει να δώσει λύση σε μια υπόθεση που ενδιαφέρει τις σχέσεις μεταξύ δύο ή περισσότερων προσώπων (Μερών) και στην οποία έχει προκύψει διαφορά / διαφωνία, από ένα ή περισσότερα άλλα ανεξάρτητα πρόσωπα, τον Διαιτητή ή τους Διαιτητές, τα οποία αντλούν την εξουσία τους από μια σύμβαση ή συμφωνία και αποφασίζουν δίνοντας δεσμευτική λύση. Στην Κύπρο οι Διαιτησίες διέπονται από τον Περί Διαιτησίας Νόμο [(πιο γνωστό ως Κεφάλαιο 4, (Cap 4)], ο οποίος όμως είναι απαρχαιωμένος αφού τέθηκε σε εφαρμογή το 1944 και παραμένει έκτοτε ο ίδιος, και για αυτό πρέπει το συντομότερο να τροποποιηθεί ώστε, να συνάδει με τα νέα δεδομένα της εποχής μας, τον Περί Εμπορικής Διαιτησίας Νόμο (N101/1987) και τον Περί Δικαστηρίων Νόμο (N14/60). Ο τελευταίος δεν αποτελεί ξεχωριστό Νόμο για Διαιτησία όπως οι άλλοι δύο, αλλά διέπεται από ειδικούς Δικονομικούς Κανόνες (ξεχωριστή αναφορά για το θέμα της Διαιτησίας στην Κύπρο γίνεται σε προηγούμενες δημοσιεύσεις μου).

Υπάρχουν βέβαια και άλλες μορφές επίλυσης διαφορών που προέκυψαν λόγω Ε.Ε. όπως Επίτροπος Διοίκησης, ο Συνήγορος του Πολίτη και ο Συνήγορος του Καταναλωτή, ο Χρηματοπιστωτικός Επίτροπος κλπ., τα οποία είναι ανεξάρτητα όργανα με προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία και λειτουργούν αυτεπάγγελα ή κατόπιν ενυπόγραφης αναφοράς.

Μερικά από τα πλεονεκτήματα της χρήσης μεθόδων ΕΜΕΔ:

► Ευελιξία

Τα Μέρη έχουν πολύ μεγαλύτερη ευελιξία να επιλέξουν ποιοι κανόνες διαδικασίας θα εφαρμοστούν στη διαφωνία τους, καθώς μπορούν να επιλέξουν να εφαρμόσουν τα σχετικά βιομηχανικά πρότυπα, το εσωτερικό δίκαιο, το δίκαιο μιας ξένης χώρας κ.λ.π.

Σχεδόν όλες όμως οι Εναλλακτικές Μέθοδοι Επίλυσης Διαφορών χαρακτηρίζονται από την ύπαρξη ενός ουδέτερου και ανεξάρτητου τρίτου προσώπου, που βοηθά αποφασιστικά τη διεξαγωγή τους, καθώς και στο ότι έχουν περισσότερο ανεπίσημη και άρα ελαστική μορφή.

► Δικαίωμα Επιλογής Διαιτητή, Κριτή ή Διαμεσολαβητή

Τα Μέρη έχουν το δικαίωμα επιλέξουν το Διαιτητή ή το Διαμεσολαβητή που θεωρούν κατάλληλο και που θα ακούσει την υπόθεσή τους, συνήθως επιλέγοντας κάποιον με ειδικά προσόντα ή πείρα στον τομέα που εμπλέκεται στη διαφορά. Ο Διαιτητής (ή τα μέλη του Διαιτητικού Δικαστηρίου) δεν χρειάζεται να είναι δικηγόρος (παρόλο που δεν απαγορεύεται εάν έχει ειδικές γνώσεις). Με τον τρόπο αυτό μπορεί να δοθεί έμφαση στα ουσιαστικά ζητήματα της διαφοράς και όχι στους τεχνικούς διαδικαστικούς κανόνες. Στη δικαστική διαδικασία, τα Μέρη δεν μπορούν να επιλέξουν δικαστή και ο δικαστής συχνά χρειάζεται ειδικούς μάρτυρες για να του εξηγήσουν πολύπλοκα τεχνικά ζητήματα.

► Λιγότερο Κόστος

Σε διεθνές επίπεδο μέσα από σωρεία στοιχείων που έγιναν γνωστά αποκαλύφθηκε ότι οι δικηγόροι και οι εμπειρογνώμονες μάρτυρες είναι πολύ ακριβοί, ειδικά σε θέματα κατασκευαστικού δικαίου και δικαίου των συμβάσεων. Η εναλλακτική επίλυση διαφορών προσφέρει το πλεονέκτημα της επίλυσης του ζητήματος ταχύτερα από ότι συμβαίνει στη δίκη και αυτό σημαίνει λιγότερο κόστος για όλα τα Μέρη, ως προς τα δικηγορικά αλλά και τα έξοδα ειδικών εμπειρογνωμόνων κλπ.

► Ταχύτητα

Οι δίκες είναι χρονοβόρες και μπορεί να χρειαστούν πολλά χρόνια για να γίνει δεκτή η υπόθεση σε δικαστή και να ξεκινήσει πραγματικά η εκδίκαση της υπόθεσης. Τυχόν προσφυγή στο ανώτατο δικαστήριο μπορεί στη συνέχεια να διαρκέσει αρκετούς μήνες μετά την έκδοση της πρωτόδικης Απόφασης. Ενώ στη Διαιτησία, εάν τα Μέρη συμφωνήσουν και πραγματικά το επιθυμούν, τα αποδεικτικά στοιχεία μπορούν να υποβάλλονται μόνο με έγγραφα και όχι με μαρτυρίες (documents only Arbitration). Η διαδικασία ΕΜΕΔ μπορεί να προγραμματιστεί από τα συμβαλλόμενα Μέρη και από ουδέτερο και ανεξάρτητο άτομο και να είναι πολύ γρήγορη και αποτελεσματική.

► Εμπιστευτικότητα και Ιδιωτικότητα

Τα Μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι οι πληροφορίες που

αποκαλύπτονται κατά τις διαπραγματεύσεις ή τις ακροάσεις Διαιτησίας δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν αργότερα. Το τελικό αποτέλεσμα είναι επίσης ιδιωτικό και εμπιστευτικό, εκτός εάν τα συμβαλλόμενα μέρη ορίσουν και συμφωνήσουν διαφορετικά. Από την άλλη πλευρά, οι περισσότερες δίκες είναι ανοικτές στο κοινό και στον Τύπο.

► Συμμετοχή Μέρους / Διάδικου

Η διαδικασία ΕΜΕΔ επιτρέπει περισσότερη εμπλοκή και πιο ενεργή συμμετοχή διαδίκων δίνοντας στα συμβαλλόμενα Μέρη την ευκαιρία να μιλήσουν για τα γεγονότα και να αποκτήσουν μεγαλύτερο έλεγχο επί του αποτελέσματος από ότι στις δίκες μέσω δικαστηρίου που εποπτεύονται από δικαστές. Πολλά Μέρη επιθυμούν να έχουν την ευκαιρία να μιλήσουν για το πρόβλημα τους και να αναφέρουν τα γεγονότα με τα δικά τους λόγια και όχι μόνο μέσω δικηγόρων.

► Συνεργασία

Η διαδικασία ΕΜΕΔ επιτρέπει στα συμβαλλόμενα Μέρη να συνεργάζονται με το διαμεσολαβητή ή συμφιλιωτή ή Κριτή ή άλλο υπεύθυνο για την επίλυση της διαφοράς και την επίτευξη αμοιβαίας και αποδεκτής λύσης.

► Λιγότερο άγχος

Οι περισσότεροι μέθοδοι ΕΜΕΔ (εκτός της Διαιτησίας) είναι συχνά πολύ λιγότερο αγχωτικοί από τις αυστηρές, δαπανηρές και μακρές δικαστικές διαφορές. Διεθνώς έχει επίσημα καταγραφεί ότι οι περισσότεροι άνθρωποι που έχουν χρησιμοποιήσει τις μεθόδους ΕΜΕΔ, έχουν αναφέρει υψηλό βαθμό ικανοποίησης από την ΕΜΕΔ.

Συμπέρασμα

Λόγω αυτών των πλεονεκτημάτων, πολλά Μέρη επιλέγουν τις μεθόδους ΕΜΕΔ (είτε Κριτική Διαδικασία, είτε Διαμεσολάβηση, είτε Διαιτησία) για την επίλυση των διαφορών τους από τη Δικαστική διαδικασία. Δεν είναι ασυνήθιστο ακόμα και μετά την υποβολή δικαστικής αγωγής να προκύψει παραπομπή της διαφοράς σε διαιτησία ή ΕΜΕΔ. Η διαδικασία ΕΜΕΔ έχει επίσης χρησιμοποιηθεί σε ορισμένες χώρες για την επίλυση διαφορών, ακόμη και μετά τη δίκη, ενώ εκκρεμεί προσφυγή.

Βέβαια υπάρχουν και κάποια μειονεκτήματα στις μεθόδους ΕΜΕΔ:

► Δεν υπάρχει εγγυημένη λύση

Με εξαίρεση τη Διαιτησία, οι εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών δεν οδηγούν πάντοτε σε λύση. Αυτό σημαίνει ότι είναι πιθανό τα Μέρη να επενδύσουν το χρόνο και τα χρήματα τους στην προσπάθεια επίλυσης της διαφοράς εξωδικαστικώς και να μην επιτευχθεί λύση και τελικώς να προχωρήσουν σε δίκη.

► Οι αποφάσεις ΕΜΕΔ δεν είναι οριστικές και δεσμευτικές.

Με εξαίρεση τη Διαιτησία, οι αποφάσεις των ΕΜΕΔ δεν είναι τελεσίδικες. Με ελάχιστες εξαιρέσεις, η απόφαση ενός Διαι-

τητή δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, με μόνες εξαιρέσεις / θέματα απάτη (fraud) ή παράπτωμα μη ενδεδειγμένης συμπεριφοράς του Διαιτητή (misconduct) που αποτελεί προφανώς εξαίρεση. Ένας άλλος λόγος ακυρώσεως της Διαιτητικής Απόφασης, είναι αν η Απόφαση του Διαιτητή (Award) υπερβεί το συμφωνηθέν επίδικο θέμα ή θέματα, στην συμφωνία Διαιτησίας.

Από την άλλη βέβαια και οι αποφάσεις ενός δικαστηρίου μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο έφεσης (και συνήθως αυτό είναι κοινή πρακτική!) για διάφορους νομικούς λόγους καθώς και για υποτιθέμενα διαδικαστικά σφάλματα. Μέσα από την διεθνή πρακτική φαίνεται ότι πέραν του 50% των πρωτόδικων αποφάσεων των Δικαστηρίων, στη συνέχεια ανατρέπονται από Ανώτερα όργανα.

► Όρια στις Διαιτητικές Αποφάσεις

Οι Διαιτητές μπορούν κυρίως να επιλύσουν διαφορές που αφορούν χρηματικές διαφορές ή χρηματικές αποζημιώσεις ή χρόνο ή να αποφασίσουν για την ποιότητα του τελικού υλι-

κού και κατά πόσο είναι αποδεκτό. Για παράδειγμα, οι Διαιτητές γενικά δεν μπορούν να αλλάξουν τον τίτλο σε ακίνητη περιουσία.

► Περιορισμοί αποκάλυψης

Ορισμένες από τις διαδικαστικές εγγυήσεις ή και διαδικασίες που αποσκοπούν στην προστασία των διαδίκων στο δικαστήριο ενδέχεται να μην υπάρχουν στις ΕΜΕΔ, πράγμα που δυσχεραίνει το άλλο Μέρος στο να παρουσιάσει στοιχεία / αποδείξεις.

► Κόστος για την ΕΜΕΔ

Ο Διαμεσολαβητής ή ο Διαιτητής ή πρόσωπο που εκτελεί χρέη ΕΜΕΔ, χρεώνει είτε κάποιο προκαθορισμένο ποσό, είτε ένα προκαθορισμένο τέλος ανά ανθρωπόωρα για τις υπηρεσίες του. Ανάλογα με την επιλεγμένη διαδικασία ΕΜΕΔ, τα ποσά αυτά μπορούν να είναι σημαντικά. Από την άλλη πλευρά, ένας δικαστής δεν χρεώνει για τις υπηρεσίες του, αφού το δικαστικό σύστημα είναι δωρεάν σαν κοινωνικό αγαθό.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΕΘΟΔΩΝ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΜΕΘΟΔΟΣ	ΔΙΚΗ	ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ	ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ	ΚΡΙΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ	ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ
ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΑ	Μη εθελοντικά	Εθελοντικά	Εθελοντικά	Εθελοντικά	Εθελοντικά
ΔΕΣΜΕΥΣΗ	Τελική και Δεσμευτική, που υπόκειται σε έφεση	Τελική και Δεσμευτική, με πολύ περιορισμένη έφεση	Εάν η συμφωνία, μπορεί να είναι εκτελεστή ως σύμβαση	Τελική αλλά όχι δεσμευτική (NoD)	Εάν η συμφωνία, μπορεί να είναι εκτελεστή ως σύμβαση
ΕΠΙΣΗΜΗ	Τυπικοί, άκαμπτοι κανόνες	Βάσει κανόνων, εάν επιλεγούν από τα Μέρη ή εάν είναι θεσμικά	Ανεπίσημη	Ανεπίσημη, αλλά και βάση κανόνων.	Ανεπίσημη
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ	Σταθερή διαδικασία. Ευκαιρία για κάθε Μέρος να παρουσιάσει αποδείξεις και επιχειρήματα.	Σταθερή διαδικασία Ευκαιρία για κάθε Μέρος να παρουσιάσει αποδείξεις και επιχειρήματα	Ελευθερία της διαδικασίας	Ορισμός διαδικασίας σε σύντομο χρονικό διάστημα	Ελευθερία της διαδικασίας
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ	Αποτέλεσμα: επιβαλλόμενη απόφαση, υποστηριζόμενη από λόγους.	Αποτέλεσμα: επιβληθείσα απόφαση, υποστηριζόμενη από αιτιολογημένη απόφαση.	Αποτέλεσμα: επιδιωκόμενη αμοιβαία αποδεκτή συμφωνία	Αποτέλεσμα: Απόφαση	Αποτέλεσμα: επιδιωκόμενη αμοιβαία αποδεκτή συμφωνία
ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑ	Δημόσια	Ιδιωτική	Ιδιωτική	Ιδιωτική	Ιδιωτική

Η άποψη μου είναι ότι τα πλεονεκτήματα ΕΜΕΔ (οικονομία, ουσιαστικό αποτέλεσμα χωρίς ρίσκο, ταχύτητα), τις καθιστούν τις πλέον κατάλληλες για διαφορές τόσο εμπορικού και επιχειρηματικού τομέα, όσο και για διαφορές της οικοδομικής βιομηχανίας.

Σε αυτό το πλαίσιο και κλείνοντας αυτό το κείμενο, θεωρώ ότι είναι επιβεβλημένο να προσφέρεται άμεση δυνατότητα

σε όλα τα άτομα που αποτελούν την κοινωνία μας να έχουν μια ταχύτερη απονομή Δικαιοσύνης, στο οποίο πρόβλημα παρουσιάζεται, σε σχέση με αυτή που υπάρχει σήμερα. Ένας από τους πλέον αποδεκτούς τρόπους για να απαμβλυνθεί ο φόρτος των Δικαστηρίων είναι μέσω των Εναλλακτικών Μεθόδων Επίλυσης Διαφορών και αυτό είναι κάτι που είναι πλέον διεθνώς παραδεκτό, και ως εκ τούτου θεωρώ ότι και γι' αυτό θα πρέπει άμεσα να εφαρμοσθεί και στην Κύπρο. ■

